

בית משפט לענייני משפחה בצפת

ת"ע 20096-04-12 אליאס נ' האפוטרופוס הכללי מחוז חיפה והצפון ואח'

ת"ע 20327-04-12

תמ"ש 27651-02-12

תמ"ש 44135-12-12

תמ"ש 14510-07-12

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת אביבית נחמיאס

תובעים

ח'
ע"י עו"ד אהוד רז

ל' ת.ז

נגד

נתבע

א'

ע"י עו"ד סלים ווקים

מיני-רציו:

* מה דינו של בעל דין אשר אינו מקיים החלטות שיפוטיות, מגיש בקשות חוזרות ונשנות למתן ארכה להגשת תצהירים ולדחיית מועדי דיון באופן שאינו מאפשר לביהמ"ש לעשות את מלאכתו? בנסיבות ביהמ"ש מורה על מחיקת התביעות תוך פסיקת הוצאות שכומן מותנה בחידוש/אי חידוש ההליכים.

* בתי-משפט – שימוש לרעה בהליכי בית-משפט – סמכות בית המשפט

* דיון אזורי – בעלי-דין – חובת תום הלב הדיוני

בקשת התובעים לדחות את מועד ישיבת ההוכחות לפרק זמן לא מוגדר ולא ידוע עד להתאוששות הרפואית של התובעת הגב' ל'. במסגרת הדיון נבחנה השאלה מה דינו של בעל דין אשר אינו מקיים החלטות שיפוטיות, מגיש בקשות חוזרות ונשנות למתן ארכה להגשת תצהירים ולדחיית מועדי דיון באופן שאינו מאפשר לביהמ"ש לעשות את מלאכתו?

ביהמ"ש לענייני משפחה פסק:

מושכלות יסוד הן בדבר החובה לנהל את ההליכים בדרך מקובלת ובתום לב. מחובת תום-הלב הדיוני נגזר האיסור על ניצול לרעה של הליכי משפט. על בעלי-הדין לפעול בסבירות ובהגינות במסגרת ניהול הליכי המשפט וזאת בהתחשב במכלול נסיבות העניין. ככלל, התפיסה המנחה בהקשר זה הינה כי השמירה על האינטרס האישי של בעל-דין צריכה להיעשות תוך התחשבות בציפיות הדיוניות המוצדקות

של הצדדים האחרים להליך, ותוך מילוי חובותיו של בעל-דין כלפי בית-המשפט, על-מנת לאפשר דיון והכרעה במחלוקות שהובאו בפני בית-המשפט, תוך הבטחת הליך שיפוטי תקין והוגן לפרט ולציבור בכללותו.

כן נפסק כי לביהמ"ש קנויה סמכות טבועה למנוע שימוש לרעה בהליכי משפט. מדובר בסמכות שבשיקול דעת הן בעניין עצם הענקת סעד והן בעניין טיבו של הסעד (לרבות, סילוק תובענה על הסף, מניעת חקירה קנטרנית של עד, סירוב ליתן סעד הצהרתי, קבלת טענות בדבר "השתק דיוני" וכיו"ב).

אל מול האינטרס הציבורי והפרטי בשמירה על תקינות ההליך השיפוטי ובהגנה על התכליות המונחות בבסיס כללי הפרוצדורה האזרחית, ניצבים זכויות ואינטרסים נוגדים, ובהם - זכות הגישה לערכאות שאף היא זכות יסוד בשיטת המשפט, וזכותו של בעל-דין לקבל הזדמנות מלאה לבירור עניינו בבית-המשפט, ולפיכך כאשר בית-המשפט מפעיל את סמכותו למתן סעד בגין התנהלות דיונית חסרת תום-לב עליו לאזן בין כלל האינטרסים.

בנסיבות, ביהמ"ש סבור כי עניינו נמנה על אותם המקרים בהם התנהלות התובעים כבעלי הדין, מצביעה על ניצול לרעה של הליכי בימ"ש באופן המצדיק מחיקת התובענות על הסף תוך פסיקת הוצאות שסכומן מותנה בחידוש/אי חידוש הליכים כנגד הנתבע בגין אותן עילות.

הליכים אלה מתנהלים כ-6 שנים, כאשר לכל הפחות במהלך השנה וחצי האחרונות, לא נעשה בהם דבר ממשי. בעוד שביהמ"ש עשה כל שביכולתו לקדם את ההליך (יום קד"מ מורחב (בפגרה), פיצול הסוגיות העיקריות, שריון מועדי הוכחות), התנהלות התובעים אינה מאפשרת לנהל את ההליכים ואינה מאפשרת לביהמ"ש לבצע את מלאכתו - קרי - להכריע בסכסוך לאחר בירור המחלוקות לגופן. מצבה של הגב' ל', אף אם הוא חמור כפי שנטען, אינו יכול להצדיק את העובדה כי בנה, ח', אינו מגיש תצהירים מטעמו ואף אינו טורח לצרף מסמכים ותרגומם בניגוד להחלטות שניתנו. התנהלות זו פוגעת באינטרס של כלל הציבור בניצול מיטבי של הזמן השיפוטי. יש לזכור כי האינטרס המערכתי בדבר ניצול יעיל של המשאבים השיפויים תורם לשמירה על זכות הגישה לערכאות של כלל בעלי הדין. נסיבות המקרה מצדיקות לבכר את האינטרס הציבורי והמערכתי, שעה שיש בהתנהלות התובעים כמפורט לעיל משום זלזול חמור בהליכי המשפט באופן שאינו מאפשר ניהול ההליך והכרעה במחלוקות אשר התובעים הם המבקשים הכרעה בהן.

אין ספק כי דרך המלך הינה העדפת בירור מהותי של סכסוך בין הצדדים, כאשר את מחדליו הדיוניים של בעל הדין יש לרפא באמצעות חיוב בהוצאות. יחד עם זאת, קיימים מקרים בהם התנהלות בעל הדין מצביעה על שימוש לרעה בהליכי משפט ועל זלזול בהליך המשפטי, עד כי על ביהמ"ש לנקוט בסנקציות חמורות יותר כנגד בעל הדין.

בהתאם לפסיקה, כאשר מדובר בהפרה חוזרת, נמשכת והולכת של כללי הדיון, ואי קיום שיטתי ומכוון של החלטות ביניים של ביהמ"ש, המציבות תנאים מסוימים לבירור התובענה העיקרית, רשאי ביהמ"ש לסלק את התובענה על הסף בדרך של דחייתה, כדי למנוע אפשרות הטרדה נוספת של הצד שכנגד ושל ביהמ"ש. יחד עם זאת בנסיבות העניין ונוכח בקשת הנתבע למחיקת התביעות בלבד, יש מקום להורות על מחיקתן תוך פסיקת הוצאות כנגד ל' וח' בסך כולל של 2000 ₪ כל אחד לטובת א'. ואולם בשים לב לסכום ההוצאות הנמוך שנפסק, נקבע כי ככל שמר ח' והגב' ל' יבחרו בעתיד לחדש את ההליכים ולהגיש כנגד א' תביעות בגין אותן עילות שהוגשו בתיקים שבכותרת - יחויב כל אחד מהם בתשלום הוצאות משפט כדלקמן: לטובת מר א' בסך של 7,500 ₪ כל אחד ולטובת אוצר המדינה בסך של 3000 ₪ כל אחד. הוצאות אלה מותנות בחידוש ההליכים, ותשלום ההוצאות יהווה תנאי לניהול התובענות החדשות, ככל שתוגשנה.

פסק דין

מה דינו של בעל דין אשר אינו מקיים החלטות שיפוטיות, מגיש בקשות חוזרות ונשנות למתן ארכה להגשת תצהירים ולדחיית מועדי דיון באופן שאינו מאפשר לבית המשפט לעשות את מלאכתו?

כללי:

1. בפניי מתנהלים חמישה תיקים שבכותרת כמפורט להלן:

א. ת"ע 20096-04-12 עניינו בקשה למתן צו ירושה אחר המנוח ***** ז"ל שנשא בחייו ת.ז. (להלן: "המנוח"). הבקשה הוגשה ע"י בנו מר ח' (להלן: "ח").

ב. ת"ע 20327-04-12 עניינו התנגדות למתן צו ירושה אשר הוגשה ע"י בן אחר של המנוח – מר א' (להלן: "א").

ג. תמ"ש 27651-02-12 – תובענה לפס"ד הצהרתי אשר הוגשה ע"י הגב' ל' (להלן: "ל") במסגרתו עתרה למתן פס"ד הצהרתי לפיה הינה הבעלים של מחצית מהרכוש של המנוח.

ד. תמ"ש 44135-12-12 תביעה לביטול רישום בספרי רישום המקרקעין אשר הוגשה ע"י ח' כנגד א' וכנגד נתבעים נוספים.

ה. תמ"ש 14510-07-12 – תביעה לפינוי וסילוק יד שהגיש א' כנגד ח'.

השתלשלות ההליכים עד כה:

2. יצוין כי תיקים אלה התנהלו מספר שנים בפני כב' השופט ארנון קימלמן ובשל שינויים בסדרי עבודת בית המשפט הועברו לידון בפני. בנסיבות אלה קבעתי בפני ישיבת קד"מ מורחב במהלך פגרת הקיץ, תוך שהובהר לצדדים כי יש חשיבות בקידום התיקים המתנהלים מזה זמן רב. חרף העובדה כי כב' המותב הקודם נדרש לסוגיות רבות בהליכים, סעדים זמניים, חו"ד מומחה, תמלילים, לעשרות רבות של בקשות בכלל התיקים, ביקשו ב"כ הצדדים להמשיך ולהתדיין בפני מותב זה (ר' פרוטוקול הדיון מיום 05.09.16, לרבות הצהרות ב"כ הצדדים בעמ' 15-16 לפרוטוקול).

3. בפרוטוקול הדיון מיום 05.09.16, הגיעו ב"כ הצדדים להסכמות הבאות:

"ב"כ הצדדים:

מוסכם עלינו, כי הדיון יפוצל ובשלב הראשון ייקבע התיק להוכחות בת"ע 20096-04-12 – בקשה למתן צו ירושה

**וההתנגדות לה 12-04-20327, ובתמ"ש 12-02-27651 בתביעה
פסק הדין ההצהרתי שהגישה האם.
מאחר שהצדדים צפויים להגיע מארה"ב, מבקשים לקבוע את
התיק לאחר פגרת הקיץ.
מר א' א' יגיש את תצהירי העדות הראשית עד יום 15.5.17.
שאר הצדדים יגישו תצהירים עד ליום 15.9.17."**

4. בנסיבות אלה שוריינו שני מועדי הוכחות (מלאים) ליום 17.10.17 וליום 18.10.17.
5. תצהירי של מר א' הוגשו לתיק ביום 15.06.17.
6. לא למותר לציין כי ההחלטה על הגשת תצהירי עדות ראשית ניתנה אף ע"י כב' המותב הקודם עוד טרם החלטתי מיום 05.09.16 (ר' החלטה מיום 15.03.16 [בתמ"ש 12-12-27631](#) בה ניתן תוקף של החלטה להסכמות הדיוניות של הצדדים בעניין הגשת התצהירים). לאחר שהתובעים הגישו בקשה להארכת המועד, ניתנה החלטה ע"י כב' השופט קימלמן הדוחה את הבקשה (החלטה מיום 20.04.16 [בתמ"ש 12-02-27651](#)). חרף האמור, לאחר החלפת המותב שוב הוגשה ע"י התובעים בקשה להארכת מועד להגשת תצהירים. בנסיבות אלה דחיתי את הבקשה למתן ארכה ובהחלטתי מיום 05.06.16 ציינתי כי בהחלטת המותב הקודם מיום 20.04.16 כבר נדחתה הבקשה להגשת תצהירים וככל שהתצהירים לא יוגשו עד ליום 07.06.16, מר א' לא יורשה להגישם. התצהירים לא הוגשו, הוגשה בקשה נוספת לארכה ובהמשך בקשה למחיקת התביעות אותה דחיתי בהחלטה מיום 29.01.17 נוכח החלפת הייצוג (בתקווה כי החלפת הייצוג תגרום לשינוי כלשהו בהתנהלות התובעים). בנסיבות אלה לא ניתן לנתק את התנהלותם של התובעים כפי שתפורט בהמשך, מהתנהלותם הקודמת.
7. חרף פרק הזמן הארוך שעמד לרשות ח' ול' להגיש תצהירים, תחת הגשתם, המשיך המסע של בקשות והחלטות למתן ארכה להגשת התצהירים, שהמשכו היה בבקשה למתן ארכה להגשת תצהירים מיום 14.09.17. בבקשה זו נטען כי "בימים אלה" עוברת הגב' ל' ניתוח לב בבי"ח בארה"ב כאשר ח' הוא זה אשר סועד אותה.
8. בהחלטה מיום 18.09.17 נדחתה הבקשה, מאחר שהוגשה ללא שנתמכה בתצהיר ומשלא צורפו לה מסמכים תומכים, ומחשש לעיכוב בהזמנת עדים נוספים (מאחר שבחלק מהתביעות מר א' הינו נתבע, ונוכח סדר הגשת התצהירים, ניתנה לו הזדמנות להגיש בקשה להגשת תצהירי תשובה ולהזמנת עדים נוספים לאחר הגשת תצהירים של מר ח' והגב' ל'. ר' החלטות מיום 06.04.17 ומיום 17.08.17).
9. בעקבות בקשה נוספת שהוגשה בעניין מועד הגשת התצהירים (ובה בההרהר כי הבקשה הוגשה יום לפני המועד שנקבע להגשתם, ולא לאחר שחלף המועד), ניתנה החלטה מפורטת ביום 25.09.17 בזו הלשון:

**"הבקשה לארכה בת עשרה ימים להגשת תצהירים הוגשה ביום
14.09.17 (אכן, יום אחד לפני חלוף המועד להגשת התצהירים
ולא כפי שצויין בטעות בהחלטה).**

אף אילו היה בית המשפט נעתר למלוא הארכה המבוקשת, התצהירים היו אמורים להיות מוגשים ביום 24.09.17. תחת זאת מוגשת ביום 24.09.17 בקשת הבהרה מדוע על בית המשפט היה להיעתר לבקשה, שאינה אלא בקשה נוספת למתן ארכה בת עשרה ימים.

בנוסף התובע צרף מייל ובו התייחסות לניתוח שעברה אימו ולניתוח נוסף אותו צפויה לעבור, כמעין הכנה לכך שתוגש בקשה לדחיית מועדי ההוכחות ששוריינו זה מכבר ביומנו של בית המשפט (וכאשר בהליך אחר ביקש התובע לדחות את ההוכחות למועד בו מתקיימות ההוכחות בהליך זה בודעו כי יש בכוונתו להגיש בקשה לדחיית מועד הדיון בתיק), שוב, ללא כל מסמך רפואי תומך בטענות.

יוטעם כי כבר בהחלטה מיום 1.3.17 הובהר כי נדרשת התייצבות אישית לדיונים ובקשה לפטור מהתייצבות צריכה להיות מנומקת ונתמכת במסמכים מתאימים. "serious operation" כנטען בוודאי כרוך בתיעוד כלשהו שהיה על התובע לצרף.

הרבה לפני משורת הדין ניתנת ארכה להגשת התצהירים עד ליום 28.09.17.

להבדיל מהתביעה הכספית במקרה זה עסקינן בתביעות שונות ובנטלי הוכחה שונים. התצהיר יוגש כדין. בבקשות קודמות נטען כי הנתבע (צ"ל התובע א.ג.) ניגש לקונסוליה לשם הגשת תלונה במשטרה, יתכבד ויגש לקונסוליה לשם חתימה על תצהיר.

10. ביום 02.10.17, לאחר חלוף המועד להגשת התצהירים, הוגשה בקשה נוספת לדחיית מועד ישיבת ההוכחות ולמתן ארכה להגשת תצהירים, בטענה כי הגב' ל' סובלת מבעיות לבביות קשות לרבות צורך בצינתור ובניתוח מעקפים בליבה.

11. ביום 03.10.17 מאחר שבנסיבות שנוצרו, היה ברור כי הגב' ל' ומר ח' אינם צפויים להגיע מארה"ב לדיון שנקבע, לא היה מנוס מביטול ישיבות ההוכחות כאשר הובהר כי בכל הנוגע לבקשה למתן ארכה להגשת תצהירים ולקיום דיונים במועד מאוחר יותר – תינתן החלטה בנפרד.

12. בהמשך, ביום 05.11.17, צורפו מסמכים בלתי קריאים בשפה האנגלית, הכוללים פירוט באשר למצבה הרפואי של הגב' ל'. לבקשת מר ח', הוריתי לתובעים בהחלטה מיום 15.11.17 לצרף העתק קריא של הנספחים בצירוף תרגום מאושר, תוך 14 יום.

13. הימים חלפו, והמסמכים הנדרשים לא הוגשו.

14. ביום 25.01.18 הגיש מר א' הודעה לפיה ההחלטה מיום 15.11.17 לא קויימה, לא הוגשו המסמכים באופן קריא ולא הוגש תרגומם. לפיכך התבקש בית המשפט לקבוע מועד לדיון ולדחות את הבקשה להארכת מועד להגשת תצהירים.
15. הבקשה הועברה לתגובת המשיבים, אשר שוב, ביקשו ארכה להגשת תגובה "לכלל הבקשות" שהוגשו מטעמו של א'.
16. ח' מצידו, התנגד לבקשה להארכת המועד.
17. ביום 22.02.18 ניתנה החלטה לפיה הגם שהתבקשה ארכה עד ליום 15.02.18 וחרף ההתנהלות הדיונית שאינה מאפשרת ניהולו התקין של ההליך, הוארך המועד להגשת תגובה בכלל התיקים עד ליום 25.02.18.
18. שוב הוגשה בקשה למתן ארכה להגשת תגובה (הפעם בשל נסיעתו לחו"ל של ב"כ), לה נעתרתי באופן חלקי, וביום 27.02.18 הוגש מסמך אשר הוכתר כ"תגובה" אולם למרבה הצער לא כלל דבר.
19. לא הוגשו מסמכים רפואיים אשר יש בהם כדי להעיד על מצבה הרפואי של הגב' ל' לא הוגש תרגומם של המסמכים כאשר יודגש כי שני מועדי הוכחות נדחו מהטעם של המצב הבריאותי הקשה הנטען של הגב' ל' וטענתו של מר ח' כי הוא סועד את אימו במיטת חוליה.
20. ה"תגובה" מיום 27.02.18 כללה טענות שונות באשר למצבה הרפואי של הגב' ל' לרבות טענה כי עברה ניתוח לב מורכב ביום 09.10.17 ובנה סועד אותה. שוב, ללא כל מסמך רפואי לתמיכת הטענות, הגם שיש להניח כי אין כל קושי בהמצאת תיעוד רפואי לטיפולים וניתוחים לבביים כה מורכבים. כן נטען כי חל על הגב' ל' איסור לטוס "במהלך החודשים הקרובים" וזאת בהמלצת הרופא המטפל. לפיכך התבקש בית המשפט "להמתין להתאוששותה" של הגב' ל' עד אשר תוכל להגיש תצהירים, והתבקשה שוב ארכה להגשת תצהירים של 30 יום.
21. חרף העובדה כי הבקשה כללה טענות עובדתיות רבות, אף היא כקודמותיה לא נתמכה בתצהיר.
22. מר א' הגיש תגובה מפורטת לבקשה בה התבקש בית המשפט לדחות את הבקשה למתן ארכה להגשת תצהירים, לקבוע מועד לדיון ולחלופין להורות על מחיקת התביעות נוכח הקושי הממשי לנהלן, חיובם בהוצאות לדוגמא בשל חוסר תום לב ושימוש בהליכי משפט לרעה.

בטרם אדרש לבקשה מן הראוי להקדים ולפרט אודות מושכלות יסוד בדבר החובה לנהל

את ההליכים בדרך מקובלת ובתום לב:

23. כידוע, עקרון תום הלב מהווה עקרון על החולש על כלל המערכת המשפטית. מעקרון זה נגזר כי על בעלי הדין להפעיל את הזכויות והחובות המעוגנים בכללי הפרוצדורה האזרחית בדרך מקובלת ובתום-לב, כך, נפסק כי על בעלי הדין לפעול באופן סביר והוגן במסגרת ניהול הליכי המשפט וזאת בהתחשב במכלול נסיבות העניין (בש"א 6479/06 **בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' משה שני** (15.01.2007) וההפניות הרבות שם).
24. כך, נפסק בפס"ד שני הנ"ל, כי מחובת תום-הלב הדיוני נגזר האיסור על ניצול לרעה של הליכי משפט. תכליתו של איסור זה כפולה: במישור הציבורי, מטרתו לשמור על התקינות

והטוהר של ההליך השיפוטי ולמנוע מבעל-דין להשתמש לרעה בבתי-המשפט ובכך לפגוע בהשלטת הצדק. במישור הפרטי, מטרתו למנוע תוצאות בלתי הוגנות בין בעלי-הדין המתדיינים בפני בתי-המשפט.

25. קשה להגדיר מראש מתי תעלה התנהגות של בעל-דין כדי ניצול לרעה של ההליך השיפוטי. קל יותר לזהות את הפסול שבהתנהגות זו כאשר נתקלים בה. בדומה לעקרון תום-הלב, אף האיסור על ניצול לרעה של הליכי-משפט מבוסס בעיקרו על אמת-מידה אובייקטיבית, הנבחנת בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה לגופו, כאשר עיקרו של המבחן בעניין זה הינו כיצד היה נוהג בעל דין סביר והגון בנסיבות העניין.

26. כן, הודגש כי השמירה על האינטרס האישי של בעל-דין צריכה להיעשות תוך התחשבות בציפיות הדיוניות המוצדקות של הצדדים האחרים להליך, ותוך מילוי חובותיו של בעל-הדין כלפי בית-המשפט, על-מנת לאפשר דיון והכרעה במחלוקות שהובאו בפני בית-המשפט, תוך הבטחת הליך שיפוטי תקין והגון לפרט ולציבור בכללותו.

27. כן נפסק כי לבית המשפט קנויה סמכות טבועה למנוע שימוש לרעה בהליכי משפט (ע"א [8166/11 חברת אלי ראובן בנייה והשקעות בע"מ \(בפירוק\) נ' נ. אלה ובניו חברה קבלנית לבניין \(1972\) בע"מ](#) (12.04.2015)). סמכות זו הינה חלק מהסמכויות הנתונות בידי בית-המשפט בשל עצם אופיו של המוסד השיפוטי ולשם הסדרת התנהלותו התקינה של הדיון השיפוטי, במטרה לאפשר לבית-המשפט להכריע בסכסוכים המובאים בפניו. מדובר בסמכות שבשיקול דעת הן בעניין עצם הענקת סעד והן בעניין טיבו של הסעד (לרבות, סילוק תובענה על הסף, מניעת חקירה קנטרנית של עד, סירוב ליתן סעד הצהרתי, קבלת טענות בדבר "השתק דיוני" וכיוב (ר' הפסיקה והדוגמאות שהובאו בפס"ד שנפ)).

28. אל מול האינטרס הציבורי והפרטי בשמירה על תקינות ההליך השיפוטי ובהגנה על התכליות המונחות בבסיס כללי הפרוצדורה האזרחית, ניצבים זכויות ואינטרסים נוגדים, ובהם - זכות הגישה לערכאות שאף היא זכות יסוד בשיטת המשפט, וזכותו של בעל-דין לקבל הזדמנות מלאה לבירור עניינו בבית-המשפט, ולפיכך כאשר בית-המשפט מפעיל את סמכותו למתן סעד בגין התנהלות דיונית חסרת תום-לב עליו לאזן בין כלל האינטרסים.

מן הכלל אל הפרט:

29. בנסיבות המקרה הנני סבורה המקרה שבפני נמנה על אותם המקרים בהם התנהלות התובעים כבעלי הדין, מצביעה על ניצול לרעה של הליכי בית משפט.

30. הליכים אלה מתנהלים משנת 2012. אמנם בתחילתם נוהלו "במלוא המרץ" ע"י כל הצדדים (בעיקר בסוגיות שונות בשולי המחלוקות העיקריות), יחד עם זאת לכל הפחות במהלך השנה וחצי האחרונות, לא נעשה בהם דבר ממשי.

31. בית המשפט עשה כל שביכולתו לקדם את ההליך. קיום קד"מ מורחב (בפגרה), פיצול הסוגיות העיקריות, שריון מועדי הוכחות, יחד עם זאת התנהלות התובעים אינה מאפשרת לנהל את ההליכים ואינה מאפשרת לבית המשפט לבצע את מלאכתו – קרי – להכריע בסכסוך לאחר בירור המחלוקות לגופן.

32. יצוין כי בתביעה העיקרית הגבי' לי הינה התובעת, ובשל שיקולים שונים מאחר שמדובר בתיקים קשורים בהם התובעים בתיק אחד הם הנתבעים בתיק אחר, נקבע כי התצהירים

- יוגשו תחילה ע"י מר א'. התוצאה הינה כי הנתבע הקדים והגיש ראיותיו בעוד דבר לא נעשה מטעם התובעים חרף העובדה כי ההחלטה על הגשת התצהירים ניתנה ביום 01.03.17, קרי לפני שנה. הבקשה האחרונה להארכת מועד הגם שהתבקשה למשך 30 ימים, הינה למעשה ללא הגבלת זמן "עד להתאוששותה" של הגב' ל'.
33. מצבה של הגב' ל', אף אם הוא חמור כפי שנטען, אינו יכול להצדיק את העובדה כי בנה, ח', אינו מגיש תצהירים מטעמו ואף אינו טורח לצרף מסמכים ותרגומם בניגוד להחלטות שניתנו. גם אם מר אכן ח' סועד את אימו, דבר המבורך כשלעצמו, יש לצפות מבעל דין סביר שיקדם את אינטרסיו ויידרש להכנת התצהירים מטעמו.
34. החלטות בית המשפט אינן מקוימות, ותחת זאת נדרש בית המשפט לבקשות מבקשות שונות לארכות ותגובות להן כפי שפורט לעיל.
35. כאמור לעיל, הבקשה מיום 27.02.18 כמו קודמותיה, כללה טענות עובדתיות רבות – יחד עם זאת לא נתמכה בתצהיר.
36. בשולי הדברים יצויין כי עוד ביום 17.05.12 נטען כי הגב' ל' הינה תושבת ארה"ב וצפויה להגיע לישראל בחודש 06/12 לדיון בבימ"ש ומטעם זה התבקש שינוי במועד הדיון שנקבע, ע"מ לאפשר נוכחותה (ר' בקשה מיום 17.05.12 [בתע 20096-04-12](#)). הימים חלפו, הייצוג השתנה, אופיין של הבקשות נשאר זהה.
37. חרף החלטות וארכות שניתנו, עד היום לא צורפו מסמכים רפואיים מתורגמים ובו פירוט הפרוצידורות הרפואיות שעברה הגב' ל', אשר נטען כי מצבה הרפואי החמור (הכולל, בין היתר, צינתור וניתוח מעקפים) אינו מאפשר לה לטוס לישראל. מצב רפואי זה היה הטעם בגינו בוטלו שני מועדי הוכחות ששוריינו, לבקשת התובעים, לאחר הפגרה (והנה אנו קרבים לפגרה של שנת המשפט הבאה).
38. מצב בו שוריינו שני ימים מלאים לשמיעת הוכחות, כאשר בסמוך למועד ההוכחות נאלץ בית המשפט לבטלם, גוזל זמן שיפוטי יקר ופוגע קשות במתדיינים רבים אחרים הממתנינים ליומם בבית המשפט.
39. כידוע, שיקול נוסף שיש לתת עליו את הדעת במסגרת מדיניות משפטית הולמת הוא האינטרס הקיבוצי של כלל המתדיינים, המתדפקים על דלתות בית המשפט וממתנינים להכרעה בעניינם. מדובר באינטרס של כלל הציבור בניצול מיטבי של הזמן השיפוטי (ר' [ע"א 8166/11 הנ"ל](#)). בשים לב לכך שעסקינן בהליכים בפני בית המשפט לענייני משפחה – אין צורך להכביר מילים אודות חשיבות ניצול זמנו של בית המשפט.
40. במסגרת שיקולי בית המשפט בהכרעה, שמתי לנגד עיני את זכות הגישה לערכאות של התובעים, יחד עם זאת - כנגד הזכות החוקתית לפנות לערכאות עומדת חובתם של בעלי הדין לקבל על עצמם את עולם של סדרי הדין ושל צווי בית המשפט כדי להבטיח את זכויותיהם הדיוניות של בעלי הדין, וכדי לאפשר את מהלכם התקין של הליכי בית המשפט. יש לזכור כי האינטרס המערכתי בדבר ניצול יעיל של המשאבים השיפוטיים תורם לשמירה על זכות הגישה לערכאות של כלל בעלי הדין. נסיבות המקרה בפני, מצדיקות לבכר את האינטרס הציבורי והמערכתי.
41. כאמור לעיל, על בעלי-הדין לפעול בסבירות ובהגינות במסגרת ניהול הליכי המשפט וזאת בהתחשב במכלול נסיבות העניין. ככלל, התפיסה המנחה בהקשר זה הינה כי השמירה על האינטרס האישי של בעל-דין צריכה להיעשות תוך התחשבות בציפיות הדיוניות המוצדקות

של הצדדים האחרים להליך, ותוך מילוי חובותיו של בעל-דין כלפי בית-המשפט (ר' [בג"ץ 5918/07 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול](#), סג(2) 247 (2009). במקרה זה התובעים לא עמדו בחובותיהם הדיוניות והם אינם נוהגים כפי שבעל דין סביר והגון היה נוהג בנסיבות המקרה.

42. מלאכתו של עו"ד, מוכשר ככל שיהא, אין בה כדי לרפא פגמים בהתנהלות בעל הדין עצמו. במצב דברים זה נבצר מבית המשפט לנהל את ההליכים שבכותרת.

43. בשים לב להתנהלות הדיונית של התובעים כפי שפורטה לעיל, ומאחר שלמעשה מבקשים הם לדחות את מועד ישיבת ההוכחות לפרק זמן לא מוגדר ולא ידוע עד להתאוששותה של הגב' ל' כאשר לא הוצגה כל מניעה של מר ח' להתייצב לישיבת ההוכחות שנקבעה ולכל הפחות להגיש תצהירים מטעמו, ואף פחות מזה – לקיים החלטות ולצרף מסמכים רפואיים קריאים ומתורגמים, יש בהתנהלות זו משום זלזול חמור בהליכי המשפט באופן שאינו מאפשר ניהול ההליך והכרעה במחלוקות אשר התובעים הם הם המבקשים הכרעה בהן.

44. אין ספק כי דרך המלך הינה העדפת בירור מהותי של סכסוך בין הצדדים, כאשר את מחדליו הדיוניים של בעל הדין יש לרפא באמצעות חיוב בהוצאות. יחד עם זאת, קיימים מקרים בהם התנהלות בעל הדין מצביעה על שימוש לרעה בהליכי משפט ועל זלזול בהליך המשפטי, עד כי על ביהמ"ש לנקוט בסנקציות חמורות יותר כנגד בעל הדין ([רע"א 5673/11 עאדל גרים רגבי נ' נאסף סלימאן מוחמד כחלה](#) (20.12.2011)).

45. בהתאם לפסיקה, כאשר מדובר בהפרה חוזרת, נמשכת והולכת של כללי הדיון, ואי קיום שיטתי ומכוון של החלטות ביניים של בית המשפט, המציבות תנאים מסוימים לבירור התובענה העיקרית, רשאי בית המשפט לסלק את התובענה על הסף בדרך של דחייתה, כדי למנוע אפשרות הטרדה נוספת של הצד שכנגד ושל בית המשפט (ע"א 2328/07 [יורם גיל נ' עו"ד אביחי דרזנר](#) (03.05.2009)). יחד עם זאת בנסיבות העניין ונוכח בקשת התביעה למחיקת התביעות בלבד, יש מקום להורות על מחיקתן תוך פסיקת הוצאות מותנות כפי שיפורט להלן:

46. מכל הטעמים שפורטו לעיל, הנני מורה על מחיקת התובענות שהוגשו ע"י התובעים כדלקמן:

א. מורה על מחיקת הבקשה למתן צו ירושה אשר הוגשה ע"י מר ח' בת"ע [20096-04-12](#)

12. המזכירות תסגור את התיק ברישומיה.

ב. בנסיבות אלה יש להורות אף על סגירת [ת"ע 20327-04-12](#) (ההתנגדות למתן צו הירושה). המזכירות תסגור את התיק.

ג. מורה על מחיקת [תמ"ש 27651-02-12](#) אשר הוגשה ע"י הגב' ל' – המזכירות תסגור את התיק.

ד. מורה על מחיקת התביעה בתמ"ש [44135-12-12](#) אשר הוגשה ע"י ח' – המזכירות תסגור את התיק.

47. באשר ל**תמ"ש 14510-07-12** – תביעה לפינוי וסילוק יד שהגיש א' כנגד ח' – על פניו התביעה מתייגת, שכן ממילא ח העתיק את מקום מגוריו לארה"ב א' יודיע תוך 14 יום מה מבוקשו בהליך זה. בהעדר הודעה התביעה תמחק.

48. הנני מחייבת את מר ח' והגב' ל' בתשלום הוצאות משפט בסך כולל של 2000 ₪ כל אחד לטובת מר א' אשר ישולמו תוך 30 יום מהיום, שאם לא כן הסכום ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

49. בשים לב לסכום ההוצאות הנמוך שנפסק, הנני קובעת כי ככל שמר ח' והגב' ל' יבחרו בעתיד לחדש את ההליכים ולהגיש כנגד א' תביעות בגין אותן עילות שהוגשו בתיקים שבכותרת – הנני מחייבת כל אחד מהם בתשלום הוצאות משפט כדלקמן: לטובת מר א' בסך של 7,500 ₪ כל אחד ולטובת אוצר המדינה בסך של 3000 ₪ כל אחד. הוצאות אלה מותנות בחידוש ההליכים, ותשלום ההוצאות יהווה תנאי לניהול התובענות החדשות, ככל שתוגשנה.

50. המזכירות תמציא לצדדים ותביא בפני את **תמ"ש 14510-07-12** בעוד 14 יום.

51. ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, ט"ו אדר תשע"ח, 02 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן

אביבית נחמיאס 54678313/-

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה